

Som en ängel

Den svarta t-shirten böljar om hennes livfulla kropp, där hon likt en fallen ängel dansar fram genom det höga gräset. Och varför inte, tänker den leende pojken innan han springer efter, änglar är väl mänskliga, för hur skulle de kunna skydda något de inte förstår?

Han har faktiskt aldrig riktigt tilltalats av tanken att vara beskyddad av abstrakta varelser i skimrande skrudar och med noll tolerans för sådant som de flesta kallar spännande. Nej, änglar är som vilken människa som helst; vill du hjälpa dem – lid och fröjdas med dem, förstå dem, var dem. Godhetens änglar har aldrig tilltalat honom, men flickan med det gyllenglänsande håret gör..

Hans flicka.

”Kom då!” ropar hon manande och kastar en gnistrande lycklig blick över axeln, som får fjärilarna i hans mage att fladdra ännu starkare. Nästan så starkt att de lyfter honom från marken, där han gör sitt bästa för att komma ifatt ängelns virvlande steg.

Sensommarens berusande dofter kittlar hans näsa när han springer genom blommor och strån; mot havet leder ängelns spår, där utsikten verkar sträcka sig över hela världen och solen kärleksfullt sänker landskapet i en gyllene bädd av saltdoftande klippor och blommande gräslök. Han njuter av sommaren så som bara någon som är fullt tillfreds med livet kan göra, men mer än allt annat vill han känna flickans smekande fingrar mot sin hud och känna hennes solvarma kropp vila mot sin, medan han andas in hela hennes uppenbarelse.

Han vill dricka sig full på livet och bli berusad av lycka och kärlek.

Men när han kommer ner till vattenbrynet – så nära havet ställer han sig, att vågorna nästan väter hans skor – så finns hon inte där. Saknaden pressar luften ur honom, och han ser sig förtvivlat omkring i skymningen, som nu bara verkar kall.

De mest fruktansvärda tankar slår honom, medan blicken sveper över gräset, klipporna, vattnet och dungen med tallar, där han nästan förväntar sig att finna henne i någon annans armar, med utsträckta vingar, redo att flyga, redo att lämna honom...

Hans kropp är lamslagen, men hjärtat slår som en hammare mot revbenen. Varje dunkande känns som ett knytnävsslag. Världen krymper och han vet att han snart kommer svimma av smärta och oro.

Och nästa sekund är det över, när hennes – ängelns – mjuka hand lekfullt letar sig in under hans tröja. Den är blöt, men ännu inte helt frusen. Det är den mest underbara beröring han någonsin känt, den får honom att skratta högt av ren lättnad, samtidigt som han drar henne intill sig i en hård omfamning, för nu tänker han inte låta henne försvinna utom synhåll igen.

”Man kan tro att du inte har sett mig på åratat”, retas flickan, men pojken bara ler. Och till slut ger hon upp för hans kärleksfulla blick och lägger huvudet till rätta mot hans bröst, precis där han alltid har velat ha henne. Hennes varma andedräkt lugnar hans oroliga hjärta, tills det nästa somnar helt och han kan slappna av igen. Då lyfter han ena handen och stryker henne över det gyllene hårsvallet, lika vilt och ostyrigt som det alltid är under sommaren, hon gillar att känna sommarvindarnas nyckfulla lek genom de glänsande slingorna, det vet han.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Eskapism med Poeter.se id #31444 innehar upphovsrätten